

57/63 – عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَسْجِدِ، دَخَلَ رَجُلٌ عَلَى جَمِيلٍ فَأَنْاحَهُ فِي الْمَسْجِدِ، ثُمَّ عَقَلَهُ، ثُمَّ قَالَ: أَيُّكُمْ مُحَمَّدٌ؟ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُتَّكِئٌ بَيْنَ ظَهَرَاتِهِمْ، فَقُلْنَا: هَذَا الرَّجُلُ الْأَبَيِضُ الْمُتَّكِئُ، فَقَالَ لَهُ الرَّجُلُ: ابْنَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ؟ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «قَدْ أَجِبْتُكَ»، فَقَالَ: إِنِّي سَائِلُكَ فَمُشَدِّدٌ عَلَيْكَ فِي الْمَسْأَلَةِ، فَلَا تَجِدُ عَلَيَّ فِي تَفْسِيكَ، قَالَ: «سَلْ عَمَّا بَدَا لَكَ»، فَقَالَ: أَسْأَلُكَ بِرِبِّكَ وَرَبِّ مَنْ قَبْلَكَ، اللَّهُ أَرْسَلَكَ إِلَى النَّاسِ كُلِّهِمْ؟ فَقَالَ: «اللَّهُمَّ تَعْمَ». قَالَ: أَنْشُدُكَ بِاللَّهِ، اللَّهُ أَمْرَكَ أَنْ نُصَلِّي الصَّلَوَاتِ الْخَمْسَ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ؟ قَالَ: «اللَّهُمَّ تَعْمَ». قَالَ: أَنْشُدُكَ بِاللَّهِ، اللَّهُ أَمْرَكَ أَنْ نَصُومَ هَذَا الشَّهْرَ مِنَ السَّنَةِ؟ قَالَ: «اللَّهُمَّ تَعْمَ». قَالَ: أَنْشُدُكَ بِاللَّهِ، اللَّهُ أَمْرَكَ أَنْ تَأْخُذَ هَذِهِ الصَّدَقَةَ مِنْ أَغْنِيَائِنَا فَتَفْسِيمَهَا عَلَى فَقَرَائِنَا؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «اللَّهُمَّ تَعْمَ»، فَقَالَ الرَّجُلُ: آمَنْتُ بِمَا چُنْتَ بِهِ، وَأَنَا رَسُولُ مَنْ وَرَأَيْتِ مِنْ قَوْمِي، وَأَنَا ضِمَامُ بْنُ شَعْلَبَةَ أَحُو بْنِي سَعْدٍ بْنِ بَكْرٍ.

57.63 Анас ибн Молик розияллоҳу анҳу айтади:

«Биз Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан масжидда ўтирган эдик. Туя минган бир киши кирди-да, масжидда туясини чўқтириб, тушовлади. Кейин уларга: «Қай бирингиз Мұхаммадсиз?» деди. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам улар орасида суяниб ўтирган эдилар. «Мана бу суяниб ўтирган нуроний киши», дедик. Ҳалиги киши у зотга: «Эй Абдулмутталибинг ўғли!» деди. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Сенга жавоб бердим-ку», дедилар. Шунда у одам Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга: «Мен сиздан савол сўрайман ва сўрашда талабчанлик ҳам қиласан, мендан аччиқланманг», деди.

У зот: «Истаганингни сўра», дедилар.

«Сиздан Роббингиз ва сиздан аввалгиларнинг Робби ҳаққи сўрайман, сизни

одамларнинг барчасига Аллоҳ юбордими?» деди.

У зот: «**Ҳа, Аллоҳ ҳаққи**», дедилар.

«Сиздан Аллоҳ ҳаққи сўрайман, бир кеча-кундузда беш вақт намоз ўқишимизни сизга Аллоҳ буюрдими?» деди.

У зот: «**Ҳа, Аллоҳ ҳаққи**», дедилар.

«Сиздан Аллоҳ ҳаққи сўрайман, йилнинг мана шу ойида рўза тутишимизни сизга Аллоҳ буюрдими?» деди.

У зот: «**Ҳа, Аллоҳ ҳаққи**», дедилар.

«Сиздан Аллоҳ ҳаққи сўрайман, ушбу законни бойларимиздан олиб, камбағалларимизга тақсимлаб беришингизни сизга Аллоҳ буюрдими?» деди.

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «**Ҳа, Аллоҳ ҳаққи**», дедилар. Шунда у киши: «Сиз келтирган нарсага иймон келтирдим. Мен ўз қавмимнинг элчисиман. Мен - Бану Саъд ибн Бакрлик Зимом ибн Саълабаман», деди».

Манба: hadis.islom.uz

